

Sygn. akt I PZ 28/10

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Małgorzata Gersdorf (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. E.

przeciwko Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w S.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 lipca 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O.

z dnia 28 czerwca 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z 28 czerwca 2010 r., Sąd Okręgowy w O. oddalił apelację pozwanego Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w sprawie z powództwa M. E. od wyroku Sądu Rejonowego w S. z 26 marca 2010 r. Sąd Rejonowy w miejsce żądania przywrócenia do pracy zasądził odszkodowanie.

Sąd Okręgowy przyznał pełnomocnikowi powódki kwotę 60 zł tytułem wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w II instancji. Sąd uznał, powołując się na uchwałę SN z 7 sierpnia 2002 r., sygn. III PZP 15/02, że w sprawie toczącej się na

skutek odwołania od wypowiedzenia należy przyjmować jednolitą podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego, niezależnie od wyboru żądania.

Rozstrzygnięcie to zaskarżył zażaleniem pełnomocnik powódki, zarzucając naruszenie § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1349 ze zm.) przez jego zastosowanie w miejsce § 11 ust. 1 pkt 2 wymienionego rozporządzenia. Podniósł, że na zasadzie § 4 ust. 2 tego aktu w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną poczynając od następnej instancji. Zmiana taka zdaniem pełnomocnika nastąpiła. Sąd w miejsce orzekania o przywróceniu do pracy wyrokował w przedmiocie odszkodowania. Uzasadnia to zastosowanie stawki proporcjonalnej od wartości przedmiotu sporu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie znajduje uzasadnionych podstaw i wymagało oddalenia.

W uchwale siedmiu sędziów SN z 24 lutego 2011 r., sygn. I PZP 6/10 przyjęto, że podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa w sprawie ze stosunku pracy o odszkodowanie o którym mowa w art. 56 § 1 k.p. w zw. z art. 58 k.p. stanowi stawka minimalna określona w § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Uchwała tak uzyskała moc zasady prawnej. Przepis § 12 tego rozporządzenia idealnie odpowiada treści § 11 rozporządzenia powołanego w zażaleniu. Odszkodowanie w przypadku wadliwego rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia stanowi roszczenie alternatywne identycznie jak w przypadku wadliwego wypowiedzenia. Zachodzi zatem tożsamość obu sytuacji prawnych, uzasadniająca stosowanie przyjętego w uchwale poglądu także w przypadku zastępstwa przez radcę prawnego w sprawie na tle wadliwego wypowiedzenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.